

De Broens framgång från Källaren uppföre Stora Kyrkobrinken, öfwer Norrebro och Norrmalmis Torg, fram åt Stora Trågårdsgatan, blifwit flerestådes och efter Gillbergs utsago, wid et hus, och uppå de Broens uttryckeliga tillsägelse at där ock bodde en Swenssk Ryf, werkställt: At de Broen under alt detta, efter så wäl desses, som Kryddkrämaren Rönnows och Plåtslagaren Alemnings vittnesmål, varit främst för folkhopen och den samna anført: At ändteligen, då Kryddkrämaren Lavin, såsom gammal bekant med de Broen, seende honom på torget streta med 2:ne karlar, lika som för at skilja sig wid dem, trängt sig fram til honom och fattat honom i kragen, i den affigt at, som både de Broen sjelf och et äfwen af honom åberopadt vittne, Plåtslagaren Alemning, ytrat sig hafwa förmodat, hjälpa de Broen från trångsten af folket; De Broen i det samma, likmätigt 2:ne edeliga vittnens, Guldsmeds: Gesällen Ronanders och Smeden Rödtings inlyganden, slagit Lavin öfwer hufwudet med läppen, samt efter hwad et annat vittne, Drängen Gilljam edeligen besannat, slagit Lavin, som stått lutande, baköfwer hufwudet med näfwen, hwilket slag icke kunnat wara det samma med det nyf nämde som skedt med läppen, och hwilket således bewisar at de Broen gifwit Lavin flere än et slag, som ännu närmare bekräftas af Herr Medicin Doctorens och Provincial Medici Wertmüllers af Lavin söres tedde attest, som innehåller, at Lavin haft en blånad med swullnad omkring wånstra ögat, 2:ne bulor i hufwudet samt en contusion bak i nagesken, hwilka alla åkommor ingalunda genom et enda slag kunnat ske; warandes det i min tanka så mycket mindre anledning at, efter de Broens påstående, icke anse nämde Läzare Attest för gällande, som werkligheten af des innehåll äfwen blifwit genom flere vittnen bekräftadt; äfwen som i händelse de Broen ej sjelf härunder kallat Lavin för Swenssk Ryf, som de Broen inför Öfwer Ståthållare Amberet ytrat sig icke hafwa kânt honom före, men hwilket utrop, enligt de flåsta vittnesmålen beständigt skett wor Lavin, med tillägning at han skulle slås, och slås så fan toge honom, eller at de Broen ej varit med bland dem som hjudit til at åter uppskjuta Lavins Beddör, den hans wänner innansföre hållit på at stånga, hwilka bågge omständigheter icke blifwit emot de Broen i bewis ledde; jag likafullt ej kan annat än anse dessa bågge omständigheter för en omedelbar werkan och forisättning af de Broens egen på Lavin

Lavin utöfwade wäldsamhet, i sammanhang med det, at de Broen redan i början intalat sitt medfölje til et sådant ropande, och hwilka omständigheter de Broen tydeligen bordt finna, at, de skulle hos en hop såkunnigt folk och pojkar förtaga all werkan af de warningar, han efter någre wittnens berättelse gifwit dem, at icke föra wäld på någon, hwars före jag ock anser denna i sig sjelf riktiga warningen, i sammanhang med de Broens förut gjorde tractering, upmaning och efterdöme af wäldsamhet, icke det minsta kunna verka til hans befrielse."

"I det yttrande de Broen såsom en mildrande omständighet i sitt förhållande mot Herr Zändril Sammarlund gifwit, at nämligen en Aeteur ej kunde wara utan passion, finner jag wist ingen ting fördomligt, det ware sig en Aeteur eller hwad annan människa som hållt; men at denna passionen, så nödwändig den är för en Aeteur på Theatern, skall utbryta i wäldsamheter och oordningar på öppna Torg och gator, det är i sin wäg lika så mycket ur sin ordning, som om i en annan wäg, en Skarprättare i stället för at med wiskhet och geschwindt aspaka det huguet som borde i hast ända misbdådarens lif, hwilket Lagen och Männsligheten af honom fordra, skulle låta denna samma männsligheten förnä sig at kasta från sig bilan och ledsaga brottlingen från stupstocken på fri fot."

"En annan omständighet den de Broen til sitt urskuldande föreburit, är den wid underrättelsen om Konungens Seger hos honom upväckte starke känsla af wördnad för Konungen, och den nåd hwaraf de Broen lefde. Jag wet at nåst wördnaden för Gud, är i et Borgerligt Samhälle wördnaden för Regenten såsom Folkets och Lagens Beskyddare den första skyldigheten, men också wisar sig denna wördnaden wi ingen ting säkrare än i lydriad och aktning för Lagarne. Om jag ock will medgifwa, det jag tror mig utan deras kränkning kunna göra, at wid tillfällen af så glädjefull beskaffenhet som Konungens Seger öfwer Ryfka Skärgårdsflottan war, de allmänna glädjebetyggherne må i en wisk grad så öfwerstrida den gräns som Lagarne i allmänhet urstala, (hwarföre jag ock icke räknar för brott at wid et sådant tillfälle ropa hurra på Torg och gator, m. m.) så blir det dock wist, at et det tilläitiga, ja berömwärda i denna och dylika alädjebetyggher plott förswinner, då de derifrån gå öfwer til ytterligheter af andras ofredande med

Skällsord och Läppslångar; och de blifwa i det samma rått och slätt brott, allramäst då desse, som det af de Broen skett, fördfwas med berädet mod, efter föresats, i sammansättning med en hop skänre folk, emot åtskillige personer, på åtskillige genom Lagarne eufom fridlyste ställen. Och jag kan härwid ej undgå at anmärka hwad för ömlanswård oklofhet eller straffwård ondskan det wore at gjöra sig den tankan, at en Konung som i trogne Undersåtares frivilliga kärlek och lydnad, säkert njuter sin högsta berömmelse, skulle anse sig ännu mera ärad af lejda frögderop, eller under det han stridde mot Nikais Fiender, för at winna en esterlångtad Fred, sinna sig hugnad af Fredsbrott inom sin Residence.

"Af hwad jag redan anfördt, är Aeteuren de Broen lagligen öfwerbewist at hafwa begått et Borgfridsbrott, och 2:ne särskildte gatufridsbrott, samt derunder utfarit i swordom och oqwäden, och äfwen derwid medelst lindpustar och läppslångar tilfogat så wäl Källarmästaren Simson som Kryddkrämaren Lavin åtskillige blånader och blodwiten, för hwilka brott de i Kongl. Förklaringen af den 12 October 1787, och allmänna lagen 21 Cap. 7 §. 3 Cap. 1 §. 60 Cap. 6 §. och 35 Cap. 2 §. Missg. Balken utsatte böter, då samma brott med penningeböter så försonas, wida öfwerfliga den summa i penningar som enligt 5 Cap. 4 §. Straff Balken swarar mot högsta kroppspålit; men då icke allenast Kongl. Hof Artielarne af år 1687 wid jämförelsen af 21, 62 och 65 §. §. utsätta å sådana slags brott; som de af de Broen nu begångne, för dem som tjena wid Hofwet, långligt Fångelse samt Fångelse wid watten och bröd, utan och Kongl. Placatet emot exceßer i Stockholm af år 1664, hwilket uti Kongl. Stadgan af den 5 April 1737, 10 mom. är til allmän esterrättelse ytterligare påbudt, i 1 och 4 §. §. samt 5 §. jämförd med Kongl. Brefwet af den 27 April 1750. äfwenledes derå stadga straff af watten och bröd; är jag i stöd af desse Författningar samt med återopande af hwad Kongl. Brefwet den 15 Jan. 1741 förmar, föränlåten at påstå, det må Aeteuren Abraham de Broen, hwilken redan af Kongl. Slots Rätten blifwit brottslig förklarad, för ofwännamunde af honom begångne förbrytelser warda med 28 dygns watten och bröd affstraffad."

"Slutligen och då jag sammanparar det utropet af Swensk Ryf, som emot Kryddkrämaren Lavin blifwit nyttjadt med Aeteuren de Broens

Broens uttrande inför Höglof. Öfverståhållare Ämbetet: At någon i Lavins granskning torde af de Broens glädjerop öfver Konungens Seger funnit sin tilfredsställelse öfver vår nyss förut åtgångne olycka rubbad och störd, hwilket uttrande i det sammanhang det af de Broen blifwit anfördt, innehåller en ej öndlig förklaring på samma utrop, och gör at den innefattar en den gröfsta tilwitelse som kan göras en Medborgare, som efter alla Lagar och alla goda Ordningar har öfridig rätt at vara ansedd för hederlig människja och såsom sådan blifwa bemödt, så länge han icke af lagen och Domaren blifwit brottlig förklarad; så finner jag denna omständighet sammanlagd med de wäldsamheter som dels af de Broen sjelf, dels af den folkhop han anförde, blifwit på Lavins person och Salubod förswadade, hafwa gifwit Lavin skäligh anledning til de af honom mot de Broen gjorde angifwelser och påståenden, hwarföre jag och finner Lavin böra ifrån den af de Broen emot honom förde gentalan befrias; äfvensom jag, i anseende til den besynnerliga wäldsamhet, hwarmed de Broen framfarit mot Källarmästaren Simson, mot hwilken de Broen aldeles brustit i bewisningen af de flere oanständiga utlåtelse, dem han i sin förklaring sökt påbördas Simson at hafwa emot sig myttjad, och dem de Broen såsom en anledning til sin förtörnelse emot Simson anfördt, icke finner mig besogad at å Simson påstå något straff för det han med slag af sin läpp, sökt wärja sig från de Broen, hwilken utom des här af icke fått någon åkomma.

Acturen de Broen, på det högsta förundrad, at nu uti Herr Hof Auditeurens påstående finna en sådan tillämpning af brott, öfver et de Broens försvarande, det han snarare trott af Actor kunna, om icke aldeles hänföras under befrielse Lagarne, likwäl i det nogaste blifwa ansedt på en mera ren och öfkyddig sida; förundrad at höra et påstående göras emot sig, lika swårt, som hade de Broen genom de wärsta förbrytelse, gjort sig känd för en misdådare, kunde han icke föreställa sig annat, än at Herr Hof Auditeuren, med något affleg från Protocolterne, fattat detta påstående sådant, som det kunnat hämtas ut den rubrique af målet, de Broens wedersparter i början af rättegången derå selswe behagat upgifwa, hwadan och de Broen anhöll om åtta dagars anstånd, til afgifwande af sin förklaring, deruti han trodde sig kunna icke allenast
weder-

wederlägga hwad Herr HofAuditeuren funnit emot de Broen wara beswårande, utan ock med skäl och ordsaker åfwen emot Herr HofAuditeuren sielf gjöra några i affeende på detta påstående, förtjenta anmärkningar.

Herr HofAuditeuren Edman förde härwid de Broen til minnes, huru som det begårdte anståndet wore nog långt, då de Broen förut icke sållan låtit förmärka sin otålighet, öfwer den långsamhet, hwarmed efter hans tanka rättegången skall blifwit förd, och at nu, då det tillika förentes med Domarens skyldighet, at med all skyndsamhet befordra målet til slut, och med de Broens förmån at snart få dom, de Broen horde til nästa Fredag wara beredd at afgifwa sin förklaring; men de Broen sade sig til det begårdte anståndet hafwa desto mera anledning, som des afgifwande förklaring hade affeende på trenne särskildte emot honom anståndte klagomål, och at de Broen nu mera wore om sin frisksbets påskyndande mindre angelågen, så wida han ej kunde få begagna sig deraf, wid det glädjefulla tilfalle som i dag tilstundade. Afstrådde.

Resoluerades:

Kongl. Nedre Borg Rätten finner skäligt bewilja Acteuren de Broen det begårdte anståndet af åtta dagar; och åligger det altså honom, at til den 6 instundande September, då målet kommer at åter företagas, wara beredd sin förklaring afgifwa öfwer Herr HofAuditeuren Edmans nu upläste skrifteliga påstående, hwilket de Broen har at genom Protocollis Utdrag utbekomma; som wid åter inkallandet affades. De Broen blef til Högwalten återförd och Herr Referendarien Schewe afstrådde.

Den 3 September.

Närwarande:

Herr Kammarherren hos Hennes Kongl. Maj: Drottningen, Friherre
D. Stjerncrona.

Herrar Hof-Junkarne von Zauswolff, von Zeland, Gripenstedt
och Sandels.

S. D. Uterståndte Herr HofJunkaren Gripenstedt de förre dagars
res Protocoller uti undersökningsmåten angående Acteuren de Broen,

Hwilkå Herr Hof Junkaren emottagit den 30:de nåstledne Augusti.

S. D. Sedan Acteuren de Broen uti ingifwen Skrift tillånnat gifwit at han redan nu wore beredd afgifwa sin Förklaring öfwer Herr Hof Auditeuren Edmans den 30 nåstledne Augusti uplåste Slut påståen-
de, och at de Broen således icke vidare hade af nöden den honom sist berörde dag, uppå des egen begåran, förunte tid, til nåsta Måndag; så blef, i närvaro af Herr Hof Auditeuren Edman, bemålte de Broen från Högwakten instålld, biträdd af Herr Referendarien Scheve; och ingaf de Broen följande des Skrifteliga Förklaring som uplåstes, så lydande:

T I T.

"Glad at ändteligen hafwa hunnit til thet mål, thet thet skulle wis-
sa sig om utspridde fördomar, misstyndningar och hånderop åfwen förmått
göra någon werkan hos then, på hwars Ambete thet ankom, at i the es-
mot mig upreste råttegångar, bereda ofskulden sitt hågn och lasten sitt be-
ifrande, hastar jag, at antingen gagna eller afwända thet mer eller mins-
dre granlaga bruk, Herr Hof Auditeuren Edman, såsom Actor, genom
sitt åmbetes påstående, af thenne thet twesaldte förbindelse gjort."

"Långt ifrån at af den styrka och owåldighet i begrep och wilja,
som hos en sådan Ambetsman bör wara utom både twelan och frestelse,
befara, at hwad ensaldighet eller ensidighet hos andra kunnat af obetyde-
liga skuggor wilja tillkapa hiskeliga busar, antingen kunde för honom of-
werhölja then synbara menlösset och wåtmening i mina klandrade åtgär-
der, som af månsflig- och medborgerlighet rättfärdigas, eller förändra
then stämpel, som å mina wedersparters affikter och förhållande sättas bör,
har jag med lika trygghet som the, trodt mig kunna hånskjuta min rätt
och talan under Herr Hof Auditeurens Ambets wård; men ehuru jag nu
rönt at thet tänkesätt i saken, icke med min förmodan inträffat, minskar
thet dock icke min wördsammaste förtröstan, at then Kongl. Nedre Borg-
Rätten, wid thet afgörande urskiljer hwad sant, rätt och förswarligt wa-
ra må, samt at, hwad af Herr Actor ej med nog urskiljning framförde
blifwit, ej undfaller then Kongl. Nedre Borg Rättens högt uplyste up-
märksamhet."

"Utän at binda mig til then ordning Herr Actör följt, utbeder jag mig at få börja med mitt förswar wid thet ämne, som i anseende til Kongl. Slotts Rättens föregångne beslut torde kunna räknas för det betydligaste."

"Ehwad Herr Fändriken Sammarlunds upförande emot Högwälsborne Herr Generalen, Riddaren och Commendeuren Friherre Söge von Mantreuffel hwarken i sig sjelfst eller i Högwälsbörte Herres sinne må hafwa varit så olämpeligt och oskickeligt, som det mig förefallit, dock som min ömbet och åtgärd til Högwälsbörte Herres befrielse från et onödigt hinder, endast härflutit af min för honom, såsom en Högwälsbörte mot af Kongl. Regeringen, hysande synnerliga wördnad, men ej någon obehörig åsigt emot Sammarlund, med hwilken jag the förutan aldrig haft något obytt; så torde jag fast mera förtjena ursäkt än en omild uttolkning, hålft sättet af mitt ändamåls utförande, oakadt den uphöjde måtning Herr Actör therå gjort, likwäl ej torde kunna hänföras til sådana förgräpesser, antingen i anseende til personen eller stället, som the emot mig aberopade rum i Allmänna Lagen eller Kongl. Hof Artiklarne efter bokstafwen och sammanhanget kunna påsyfta, utan et ware sig mer eller mindre lensfärdigt ledande, böra räknas ibland händelser, hwarom i Hof Artiklarne ej uttryckt är, och således 79:de puncten therom tjena til esterrättelse, hwadan och ehuru Högwälsbörte Kongl. Slotts Rätten, så et hårdt påstående emot mig gjorde blifwit, trode sig ej kunna undgå at sig om min person försäkra, och sedan then måtet til annan Rätts afdomande från sig skutit, den ställde borgen för min person wedersäka; dock som then Kongl. Nedre Borg Rätten, så nu wid Doms fällande, straffet, som Kongl. Slotts Rätten ej utsatt, utsättas skall, förmodeligen sinner, thet i all fall icke blifwa urbota; så anhåller och förmodar jag ödmjukast, at min arrest då tillika så mycket mer må uplösas, som ingen tillämpning af Kongl. Hof Artiklarne til en Allmänna Lagen öfverkrändande bestraffning kan äga rum, då Herr Actör å sido satt sin åliggande Ambetes omsorg, at Kongl. Hof Artiklarne måtte, enligt berörde 79:de puncts orwilkorliga föreskrift 4 gånger om året uplösas, som under min 10 åriga tjenstetid, såsom til Kongl. Hofwet hörande, aldrig skedd, och således at jag af okunnighet i denna del fetat, fast mera bör ådraga Herr Hof Auditeuren sjelf, än mig något särskildt ansvar."

"Jag

"Jag wänder mig härefter til thet som förelupit med Källarmästaren Simson. Utan at utbreda mig om grundeligheten af min uttråde tanka om en Officiärens rättighet, at utom tjensten, blott för enskildt nöje beswära sine Subalterner, emot deras wilja och öfwer deras förmåga, det Krigs- och Sjö Articularne icke ens medgifwa emot en så kallad gemen, gör thet tillfyllest, at Simsons utlåtelse emot mig wa it plump, ohöfwißt och föraktelig, samt sådan, at, om det varit på annat ställe, werkan af en skäligh ömtålighet genast hade följt; men ehuru then, för samma ordsak så måst upskjutas, så ehwad en eller flere timmar sedan förfluit, utan at Simson sjelfmant sökte asplana then mig wisade skyns, war dock fullbordad af den förtjente ago, blott en fortsättning af den åstadkomne osämja, och så mycket mindre något ensidigt angrep af mig, som Simson mig först angripit, men min handläggning ej skjedt på et sådant sätt, som liknat et oförledt öfwerfallande, utan enligt hwad Simson sjelf medgiffwit, et handtag och en föreställning föregått, fast hans retande genswar ej hunnit til vittnets öra. Jag medgiffwer at Lagen ej tillåter at sjelf wedergålla et lidit ofog, för then fara som wara kan, at then förfordelade antingen torde öfwerfrida höfwan, eller sjelf råka wärre ut: At således tilfogad skyns lika litet kan lagligen försonas genom påföljande kindpust eller läppslång, som et dylikt handgemänge blifwa saklöst af en föregående skyns, utan at äntå hwar bör sin sak ensam och särskildt böta: men påföljden kan ock i thetta mål ej blifwa aman, än at Simson, oakadt Herr Actors förord, ej kan undgå at efter Missgærnings Balleus 60 Cap. 6 §. wid slutet, plikta, om ej stället thet han sitt smådeord utgjutit, medför någon tillökning; när theremot jag läser min dom uti det föregående 35 Cap:ts 2 §. samma Ball, utan at låra å the swaga återslag, han mig gifwa kunnat. Detta alt förwärras aldeles icke theraf, antingen thes hatt och peruque fallit för min blotta hand, eller för min läpp, som Herr Actor ansedt märkeligt, at utan anledning af vittnesmålen tillägga, eller om mitt ändamål varit, at antingen physice eller moraliter sätta honom utur tillstånd til waktgöring; ty i anseende til thet förra lärer thet så gälla, at hött eller undsägelse är med ingo bött, och thet sednare har öfwen slagit felt, så at Simson sät smaka det nöjet at ex officio besörja om min wård i Högwakten."

"Nu återstår thet sista äfwenthyret som Actor i synnerhet gjordt sig möda at med misshageliga färgor affkildra, och med sine öfwerdresne gifningar antingen uplysa eller gifwa skugga."

"Om å en dag och wid et tilfälle, då glädjen borde skalla ur allas munnar och från alla ställen, jag gifwit mitt hjertas rörelser et friare löpp at dela min fågnad med flere af högre eller lägre stånd, wilkor och ålder, them til egne frögdebetygelseser upmuntra, och thet wid them ledsaga eller sällskap göra, ja om thet ock gått in i några utswäfningar, som hwarlen häst elaka upsåt eller följder; så har jag ej bordt eller kan förwänta, at sådant skulle kunna wilja uttyndas för osjud och fredsbrott, än mindre för anförande af en uprorisk pöbel til wåld och mord."

"Thet enda som thet wid tilfälligtwis, men aldeles icke i följd af ändamålet, händt, har varit, at en Kryddkråmare, Lavin benåmd, wid mitt åskådande går flere hus förbi från sitt hemwist, tränger sig in i folkhopen, och på et twetydigt sate fattar uti mig, och thet igenom samt ord och årbåswor ådrager sig the mig omgifwandes misnöje och til äfwenthyrs något läppslag af mig, som 2:ne wittnen, den ena från et sönder 3 trappor up, i et ej så nära belägit hus, och den andra å gatan, där jag af en myckenhet folk war liksom omhöljd, tyckt sig kunna urskilja, ehuru jag det helft ej med mig wet."

"Thet är icke sällsamt, at när af långt mindre märkwärdige anledningar folk sig samlat, och någon obuden welat blanda sig i theras ändamål eller sällskap och samqwäm, han otackad och med någon näsbrånna gått thet ifrån, utan at sådant wäckt särskild upmärksamhet eller qualificerat samlingens eller händelsens egenkap."

"Ehwad flere eller färre åkommo Lavin kunnat för Herr Provinzial Medicus Wertmüller upwisa, och ehwad witsord des synebetng må åga, så är dock så mycket mindre bewist, hwarifrån de ledt sitt uphof, eller at de min åtgård kunna tilräknas, som wittnen ej om mera än et enda gifwit slag och thet med läpp, intygat, men thet af Herr Actor åberopade wittnet Gylljam wid des edeliga hörande, förklarar, at han ej wiste, om jag genom handens utsträckning öfwer Lavins hufwud, honom werkeligen råkat, så at i alt fall en enda blånad kan skrivas på min räkning, som aldraminst under namn af öfwerfallande komma kan, utan varit en följd af des egne otidiga försök, hwilket aldeles icke kan ursäktas

ursåktas af någon föregifwen affigt til min befrielse från twänne med mig strerande karlar, så wida thet är en blott dikt, som med intet wittne eller sannolik omständighet är uplyst, at jag wid det tillfället med någon i handgemånge eller strerande stadd warit."

"Delta alt har dock på intet sätt kunnat gifwa anledning eller tjena til ursåkt för Lavin, at emot bättre wett och tydeliga förloppet anklaga mig såsom anförare för en uprorisk Pöbel, til wålds och mordts utöfwande, samt emot mig göra et smådesullt påstående om fyratio par spö, try slag af paret, hwartil han welat taga grund af sådane Lagens rum, genom hwillas åberopande och tillämpning han tillika inlupit i then beskylning, at jag brutit then fred Konungen sitt folk swurit hafwer. Och som han således angifwit mig för sådane brott, som å lif och åra gå, samt thertil sökt mig genom råttegång och wittnen binda, men ej gittat, och sådant så mycket mera skedt af argt upfåt, som thet i thes inlaga ligger i öppen dag, och han mitt i Råttegångens början til försoning gjorde anbud wedersakat, så kan jag ej undgå at i ödmjukhet hemställa, om han icke efter 60 Cap. 1 §. Wikg. Balken, gjort sig saker til samma straff som jag bort undergå, om jag skyldig warit. Men thet emot förmodan han kunde slipa med then påfölgd af plikt och offentlig afbön, som i 2 §. omröres, han ändå therjämte bör gifwa mig särskildt uprättelse för tillskyndad skada genom bittraste sätt af min åras kränkning, som wål icke kan med penningar mätas, men likwål i mon af Lavins willkor, ej bör för honom lindrigare aflöpa, än at mig med åtminstone 1000 R:d specie försona."

"Herr Actor har wål på besynnerligt sätt, sökt relevera en mig till witt utlåtelse om hurrande för Swenska Ryks; men som then endast blifwit hämtad ifrån Stads Soldaterne Gillbergs och Jhrfors berättelse, och genom deras eget wittnesmål är yppadt, at the warit i samma flock och sarnöte med mig wid then händelse, hwarföre jag, såsom anförare för en uprorisk Pöbel anlagad och under ansvar ställd blifwit, såsom the ock sjelfwe för therwid inlupne oordning straffade blifwit; Så låra the nu mera för återgångswittnen anses, och på deras utsagor intet afseende hafwas kunna."

"Desutom, som hurrande icke kan annorlunda anses, än för en slags heders bewisning och glädjetecken; så wisar sig noggsamt, huru liten

rimmelighet eller sannolikhet theruti igenfinnes, at jag dermed skulle utmärka förakt och hat, utan at desse Stads Soldater i alt fall bortbländat rätta meningen."

"Alla the brott, som på förenämde grunder rimmeligen kunde mig tillräknas, äro sådana hwara Lagens stadgar penninge böter, och om än dubbelst fredsbrott kunde therunder begripas, stiga de dock sammanräknade wisst icke öfwer 110 Lag Dalrar. Jag begriper således ej huru Herr Actor omedelbarligen kunnat förwandla dem til 28 dagars fängelset wid watten och bröd, hållt om han och gjort affeende på hwad 21 Punc en i Kongl. Hof Artielarne förordlar, han åtminstone ej ägt taga sig frihet at utstaka min kost therunder."

Jag kan i öfrigt ej dölsa min förundran öfwer den möda Herr Hof Auditeuren sig gifwit, at, om möjligt, bereda mine Domare til stränghet, genom sådana uppsåts imaginerande hos mig, hwarom icke ens någon tyft misstänka borde af hederligt tänkande medborgare besaras. Skulle det wäl kunnat falla någon in, at, då jag med Swenskt kånsla, låt vara med en Acteurs passion, hurrade för Swenska wapnens framgång och sedde Segertecken, sådant skulle gifwa ämne at sammanslikna mig med en Skarprättare, som kastade från sig bilan och ledsagade brottlingen på fri fot ifrån stupstocken. En Herr Hof Auditeurens liknelse så snar, at em ej stället och de uprepade förfärliga namn saltat min Acteurs passion, jag knapt kunnat hålla mig från handklapp."

"Herr Hof Auditeurens omdöme, huruwida och när passion är nödwändig för en Actor på Theatern, så wäl som mitt, huruwida passion någon tid må vara lämpelig för en Actor wid Domstolen, som ej mindre än yttersta Executorn af domen, torde med kall blod böra utöfwa sitt Ambete, will jag ej utreda emedan wi torde vara lika litet bewandrade i hwarandras metier och des finheter."

"Men at hålla mig wid liknelsen, så läres deruti, at menstligheten fordrar af Skarprättaren Misådarens lif. Jag har ej förut kânt at mänskligheten hade det minsta at fordra af dese män, men wäl at mänskligheten kan så skäl at förklara dem sin tacksamhet, om de följa Herr Hof Auditeurens dem i sin liknelse gifne instruction, at med wisshet och geschwindt aspåsa hugget. Wänne likwäl icke mänskligheten har thesmot en ren anfordran hos en Actor, at han skall aspåsa sina hugg ef-

ter

ter ännuets beskaffenhet, och ej genom falska skäl och öfwerdrifna påståenden öka den anlagades farhåga."

"Under snar Högrättvis Doms afbidande, framhårdar med fullkomlig förordnad

TIT.

Ärdbmjukaste Tjenare,

A. J:SON DE BROEN.

Efter upläsandet häraf anförde Herr Hof Auditeuren Edman med egna ord: "Protocolleterne i förevarande mål, och de Lagar jag återoppat, wisa tydeligen at jag riktigt uptagit de förra, och använt de senare. Således anser jag för öfwerflödigt at i den delen ingå i någon wedertläggning af Herr de Broens förklaring. Men jag bör något närmare yttra mig öfwer Exemplet med en Skarprättare, som jag på et ställe i mitt påstående nyttrjat, och hwaröfwer de Broen sunnit sig stött. Hwar och en wettig Läsare finner tydeligen at jag brukat denna motsatte jämförelsen, endast för at gifwa starkare ljus åt saken, och för at i et enda drag, håldre än i en hel afhandling wisa, huru i sig sielf wackre passioner, då de öfwerdrifwas at hwad sida som helst öfwer Lagen, icke mera äro, hwad de warit och böra wara, utan blifwa brott och bara brott, och det lika så naturligt, som en klot människja, hwilken öfwerspänner sin tankraft så at den brister, icke widare är en klot, utan en galen människa, och som en man, den der wakar til des han icke mera kan hålla ögonen öfna, icke längre är en waken man, utan en sofwande."

"I öfrigt och som de Broen, i sin förklaring på flere ställen skrifwit wanwördeligen emot mig, och det icke är mig tilständigt, at låta mitt Ambete wanwördas, så nödgas jag beqära, at Kongl. Nedre Borge Rätten, i anledning af 18 Cap. 8 §. Missg. Balken, sådan som den genom Kongl. Förordningen af den 20 Januarii 1779 blifwit förändrad, samt til följe af 9 Mom. i Kongl. Maj:ts Instruction för Hof Auditeuren, i sammanhang med 29 och 33 puneterne i Kongl. Hof Artielarne, wille åläggas de Broen at äminstone göra mig derföre offentlig afbön."

De Broen sade sig endast afbida dom, och blef til Högwakten återförd. Schemer afsträdde.

S. D.

S. D. Som undersökningen öfwer de emot Acteuren de Broen här wid Kongl. Nedre Borg Rätten anhängige gjorde klagomål nu blifwit slutad, så börjades med upläsandet af de, så wäl wid Kongl. Slots Rätten, som härstädes hållne Protocoller, hwarmed och som de i dag icke hunno til slut upläsas, i morgon då Herrar Ledamöterne i sådant affeende wille åter sammanträda, skulle fortfaras.

Den 4 September.

Närvarande:

Herr Kammarherren hos Hennes Kongl. Maj:it Drottningen, Friherre D. Stjerncrona.

Herrar Hof Junkarne von Hauswolff, von Zeland, Gripenstedt och Sandels.

S. D. Enligt Protocollet af förliden gårdag fortfors och slutades med upläsandet af Protocollerna uti undersökningsmålen, angående Acteuren de Broen; hwaruppå Kongl. Nedre Borg Rätten desse mål til afgörande företog, då Herr Hof Junkaren Sandels, til närmare genomläsande, emottog Protocollerna, samt lofwade wid Kongl. Rättens nästa sammanträde sitt yrkande meddela, i hwilket affeende Herrar Ledamöterne besto at åter sammanträda nästa Måndag, den 6:te i denne månad, klockan 10 förmiddagen.

Den 6:te September.

Närvarande:

Herr Kammarherren Friherre Stjerncrona.

Herrar Hof Junkarne von Hauswolff, von Zeland Gripenstedt och Sandels.

S. D. Herr Hof Junkaren Sandels återställte Protocollerna, hwilka Herr Hof Junkaren förledne Lördags den 4:de i denne månad emottagit, och upläste nu följande des skrifteligen författade mening uti undersökningsmålen angående Acteuren de Broen.

(Nästa Lördag utgifwes slutet af dessa Protocoller.)

"Af Kongl. SlottsRätten är Acteuren de Broen redan präfwad skuldig til det af Herr Gändriken Sammarlund emot honom angifne brott, at den 21 sistl. Julii hafwa under hot och swordom öfwerfallit bemålte Herr Gändrik uti wästra hwalfwet af Kongl. Slottet, och honom wåldsamueligen skuffat ifrån den ena pelaren til den andra. Under de hos Kongl. Nedre BorgRätten hållne ransakningar har de Broen dels sjelf erkänt, dels ock genom vittnen blifwit öfwerbewist, at den 17 nästwekne Julii, efter förut uttrad föresats, hafwa å allmän gata öfwerfallit Källormästaren P. U. Simson, och gifwit honom Kindpust samt Käppslag, så at nåsa och mun däraf gått i blod, äfvensom at de Broen den 21 i nämde månad om aftenen, då han warti årsfolgd af en myckenhet folk, den han ock efter någre vittnens utfago anført, och öfwertalt at vara sig följaktig wid Norrmalms Torg, slagit Kryddkrämaren Lavin, som efter de Broens eget, jämte et af honom åberopadt vittnes Plåstlagaren Klemmings uttrande, kommit til de Broen, i affigt at hjälpa honom från folkhopen: af hwilka de Broens slag, som blifwit Lavin tilfogade, under beständigt osjud af menigheten, Lavin, enligt så wäl Herr Doctor Wertmüllers attest, som de fleste vittnens uttrande, fått en blånad med swullnad omkring wänstra ögat, twänne bulor i hufwudet och en contusion i nacken; Fördensfull, och emedan icke allenast Kongl. HofArticlarne af år 1687 i 21, 62 och 65 §. §. för dem som tjena wid Hofwet, utan ock 1664 års Kongl. Placat emot exeser i Stockholm, hwillet i Kongl. Stadgan af den 5 April 1737, 10 mom. är til allmän esterrättelse ytterligare påbudt i 1 och 4 §. §. samt 5 §. jämförd med Kongl. Brefs wet af den 27 April 1750, stadga straff af watten och bröd för dylike brott som de Broen nu begått, och då de å dese brott enår de med penningar kunna försonas, i 21 Cap. 7 §. 3 Cap. 1 §. ock 35 Cap. 2 §. Misg. Balken, samt Kongl. Förklaringsgen af den 12 Octob. 1787 utsatte penningeböter, wida öfwerstiga den summa penningar, som enligt 5 Cap. 4 §. Straff Balken swara emot högsta kroppsolikt; ty präfwar jag för min del skäligt, det skall Acteuren Abraham de Broen, i stöd af Kongl. Brefs wet den 15 Jan. 1741, för de af honom begångne brott, i et för alt afstraffas med 28 dygns fängelse wid watten och bröd."

"Hwad åter betråffar de Broens emot Kryddkrämaren Lavin och Källarmästaren Simson förde gentalan, så aldenstund det utrop af

Swenssk Rys, som emot Lavin blifwit nyttjad, sammanlagdt med de wåldsamer, hwilka dels af de Broen sjelf, dels ock af den folkhop han anført, blifwit å Lavins person och Salubod föröswade, gifwit Lavin skäligh anledning til des emot de Broen gjorde strånga angifwelser och påståenden, samt de Broen nu för des brott blifwit af mig ansedd skyldig til högsta kroppsplikt, ehuru på et annat sätt än Lavin det påstått, ty finner jag ock för min del skäligh befria Lavin ifrån de Broens gentalan; åswensom jag, i anseende til den besynnerliga wåldsamer, hwarmed de Broen emot Simson framsarit, och då de Broen icke gittat bewisa des påstående at Simson med en myckenhet oqwådens ord honom dertill upretat, ej eller at Simson stött honom först för bröstet, icke finner någon anledning pliktsålla Källarmästaren Simson för det han med sin läpp sökt wärja sig för de Broen, som deraf desutom icke sått någon åkomma."

"Som de Broen för öfrigt emot Herr Hof Auditeuren Edman, i och för des Ambete, brukat misförmeligh skriffätt; altså, och til följe af 18 Cap. 8 §. Misg. Balken, jämförd med Kongl. Förordningen den 20 Jan. 1779, och 9 mom. i Kongl. Maj:ts nådiga Instruction för Hof Auditeuren, samt 29 och 33 §. §. i Kongl. Hof Articlarne, pröfwar jag skäligh, det bår de Broen dertill inför Kongl. Nedre Borg Rätten göra Herr Hof Auditeuren Edman offentlig afbön."

Herrar Hof Junkarne Gripenstedt, von Zeland och von Zauswolf, samt Herr Kammarherren Baron Stjerncrona biföllo Herr Hof Junkaren Sandels yttrade mening; och skulle således Dom i målet genast uppsättas, samt efter föregången justering för de Broen i dag eftermiddag aflunnas, i hwilket afseende Herrar Ledamöternes öfwerenskommo at sammantråda klockan 4 eftermiddagen.

S. D. Estermiddagen Klockan fyra.

Närvarande:

Herrar Hof Junkarne von Zauswolff, von Zeland, Gripenstedt och Sandels.

S. D. Sedan den, uti undersökningsmålen angående Acteuren de Broen uppsatte Dom blifwit justerad, så blef densamma för de Broen
från

från Högwäkten instäld, och biträdd af Herr Referendarien Scheve, i närvaro af Herr Hof Auditeuren Edman, nu affagd; Hwarefter de Broen til Högwäkten återfördes, och Scheve asträdde. Ur och dagar som förr skrifne stå.

Efter Befallning
A. LILJEBERG.

Kongl. Nedre Borg Rättens Dom öfwer de af Källarmästaren P. U. Simson, Fändriken wid Nerike och Wermelands Regemente Herr L. A. Sammarlund och Kryddkrämaren L. M. Lavin, af Fändriken Sammarlund wid Kongl. Slotts Rätten samt af Källarmästaren Simson och Kryddkrämaren Lavin wid Högloft. Öfwers ståhållare Embetet hwar för sig särskildt anmätte, och sedermera här wid Kongl. Nedre Borg Rätten fullföljde klagomål emot Acteuren wid Kongl. Maj:ts Spectacles, Abraham de Broen, angående åtskillige af honom så wäl inom Kongl. Borgen som å Torg och gator här i Staden, emot Klaganderne föröfwade wäldsamheter, hwaremot Acteuren de Broen, efter tagen genstämning, å Kryddkrämaren Lavin påstått, det måtte han för de inför Högloft. Öfwer Ståhållare Embetet de Broen gjorde swära och ärerödriga tilwitelser, blifwa ansedd med samma straff som han förment de Broen kunna underkastas, uti hwilket mål Hof Auditeuren Udel och Högaktad Herr Gustaf Edman å Ambetes wägnar påstående gjordt; däröfwer de Broen, som enligt Kongl. Slotts Rättens Utslag af den 5 nåstl. Augusti, blifwit i häkte insatt, sig förklarar; affagd den 6:te September 1790.

Uf de i detta mål hållne Undersöknings Protocoller, har Kongl. Nedre Borg Rätten inhämtat, huru som Källarmästaren Simson, Herr Fändriken Sammarlund och Kryddkrämaren Lavin, hwar för sig deröfwer klagat, Simson at efter det han den 17 nåstl. Julii om aftenen i Högwäkten varit i någon ordwärling med Acteuren de Broen, denne, sedan Simson någon stund varit borta och til Högwäkten återkommit, wid bortgåendet därifrån andra gången, efterföljt Simson öwetande och inemot Storkyrkoforten, gifwit Simson et slag öfwer ansigtet, at nåsa och

och min sprungit i blod; Herr Fändriken Sammarlund: at då han den 21 nästledne Julii om astoneu uti något ärende upgått til Kongl. Slottet och derwid i Wästra Slottsgängen mött samt talt med Herr General Lieutenanten och Commendeuren af Kongl. Maj:ts Swårds Orden med Stora Korset, Högwälborne Friherre Jöge von Manteuffel, skall de Broen på et lömskt och ursinnigtwis öfwerfallit Sammarlund på det sättet, at utan gifwen anledning han fattat Sammarlund med ena handen under halsen och fört honom emot en pelare i Slottshwalswet; Kryddkrämaren Lavin: at samma dag då Tropheerne som blifwit Rikets Fiende fräntagne, til Staden infördes, flockan emellan 9 och 10 om astoneu, de Broen på Norrmalms Torg i en församlad uprorisk pöbels närward, för hwilken han satt sig i spetsen, under utlåtande at Lavin wore en Swenssk Ryf, öfwerfallit honom med hugg och slag, gifwit honom twänne kindpustar, hwaraf han dignat neder samt des wänstra öga upswält, och 2:ne blodwiten blifwit honom tilfogade, at däræfter och när Lavin hunnit sig upresa, de Broen med slag på slag, med sin i hand hafwande läpp, skall förföljt Lavin til des wid Norrmalms torg belägne Stribod, understödd af en med påkar och stenar försedd pöbel, som uppå de Broens inrådande, under oqwädin och hotelser at taga lifwet af Lavin samt huset nedriswa, skall i Boden intrusat, hwarigenom Lavin förment det de Broen skall förstört den allmänna glädjen och fränkt den frid Konungen sitt folk swurit hafwer; hwadan ock Lavin påstått at de Broen för detta sitt brott borde afstraffas med fyratio par spö, hwilket straff åter de Broen trott Lavin böra widlännas, för de swåra titwitelser han gjort de Broen inför Domaren, i händelse de å Lavins sida icke skulle kunna i bewis ledas.

I anledning af desse klagomål, och sedan ättfillige wittnen å ömse sidor blifwit hörde, har på sätt Protocollerne utwisa, Herr Hof Auditeuren å Ambetes wågnar sitt slutpåstående afgifwit, samt Acteuren de Broen därefter med sin förklaring inkommit.

Hwilket med hwad mera Klagandernes hwar för sig anfört och påstått, samt på Ed hörde wittnen intygat, Kongl. Nedre Borg Rätten i öfwerwågande tagit; och aldenstund Acteuren de Broen i ässeende på öfwanberörde af Källarmästaren Simson emot honom anförde klagomål, dels sjelf erkändt, dels ock edeligen afhörde wittnen, Bryggarne Isaac West:

Westman och Lorenz Westman Abrahamson, samt Tobaks Fabriqueuren Joh. Dandanell jämwäl intygat, at Acteuren de Broen, sedan Simson efter någon emellan honom och de Broen i Kongl. Högwaken den 17 nästl. Julii om eftermiddagen förefallen ordwårpling, från Högwaken bortgått, yttrat sig, at innan han somnade, han skulle så slå och massacrera Simson, at han om Tisdagen derefter ej skulle kunna göra wakt, at de Broen, sedan Simson efter någon stunds förlopp återkommit, wid Simsons bortgående från Högwaken andra gången, sökte efter honom, och midt för den Flygeln af Kongl. Slottet, hwaruti Riks Marskalks Embetes rum äro belagne, fattat Simson i handen, och under det de fortsatt gången til gäsweln af Storhrkan, gifwit Simson et slag med andra handen, at hatt och peruque fallit af samt näsa och mund sprungit i blod; samt derefter och medan Simsons hufwud varit blott och bart, med läppen ytterligare slagit honom, hwilket de Broens brottslige försarande äfwen därpå bestyrkes, at de Broen inför Kongl. Nedre Borg Rätten förklarar, det hans affikt at gifwa Simson stryf, varit den, at han trost det Borgerckapets Officerare, lika öme om deras heder som Officerare wid Regementerne, icke skulle göra wakt med Simson, sedan han tagit stryf och sätte örflar; Acteuren de Broen, jämwäl i anledning af Herr Fändriken Hammarlunds klagomål, enl. hwad Kgl. Slotts Rättens Protocoller af den 3, 5 och 10 nästl. Augusti derom innehålla, blifwit förwunnen, at han den 21 förutgående Julii kl. emellan 5 och 6 om aftonen, då de af Konungen, i Slaget emellan Swenske och Ryfke Skårgårds Flottorne, eröfrade Tropsbeer, skulle på Kongl. Slottet til allmänt åskådande utsättas, utur den då församlade folkhopen trängt sig fram i wästra Slottsgången, och på första stegen af Konungens stora trappa med häftighet anfallit Herr Fändriken Hammarlund, under det denne hast samtal med Herr General Lieutenanten och Commendeuren Friherre Jöge von Manteuffel, samt at de Broen, under hot och förordom, swängt läppen öfwer hufwudet på Hammarlund och wåldsammeliggen dragit och stöt honom utom trappan från den ena pelaren til den andra; samt de Broen ändteligen och i anseende til Knyddkråmarens Lavins klagomål, både hiesel widgått och genom de afhörde wittnens, Stads Soldaterna Jhrfors och Gillbergs aflagde wittnesmål, blifwit öfwerlygad, at sedan han samma dag wid påß klockan 8 på aftonen, på

den så kallade Engelske Källaren wid Niddarhustorget, råckt ut genom fönstret til den derutanföre stående folkhopen åtskillige dryckeswaror, och under löfte om penningar bett folket wara sig försäktige at hurra för Swenska Ryssar, hafwa et så beskaffat hurrande werkstädt, under det han merendels warit främst för folkhopen, som honom årsökt upføre Stora Rykobrinken öfwer Norrebro och Norrmalms Torg fram at Stora Trågårdsgatan; och at de Broen på Norrmalms Torg, då Kryddkrämaren Lavin, efter de Broens egen, jämte et af honom åberopat vittnes, Plåtslagaren Klemmings förmodan, kommit i affigt at hjälpa de Broen utur trångseln af folkhopen, därwid och under et beständigt buller och oljud af menigheten, som utropat Lavin för Swensk Ryk, hwilken skulle slås så fan toge honom, enligt Guldsmeds Gesällen Ronanders, Smeden Rödtings och Drängen Gilljams edeliga utsagor, slagit Lavin öfwer hufwudet; Fördensfull och som å hwad de Broen til förklaring häremot anfär icke eller något afseende kan göras, och hwilket de Broen desutom icke gittat i bewis leda, at nämligen Simson först skall stött til de Broen för bröstet, at Herr Fändriken Sammarlund genom sitt mindre tilbörliga förhållande emot Herr General Lieutenanten och Commendeuren Friherre Söge von Manteuffel, skall gifwit de Broen anledning til ofwanberörde des försarande emot Sammarlund, och at Lavin fått de enlig Medicinā Doctorens och Provincial Medici Wertmüllers afgifne besigtning- och Läkareattest å Lavin sundne åkommor, en blånad med swullnad omkring wänstra ögat, twänne busor i hufwudet, samt en contusion bak i nacken, genom någon annans handas werkan; Alltså och emedan de Broen således är öfwerlygad at efter försatts och med berädt mod hafwa med slagsmål på allmän gata öfwerfallit Källarmästaren Simson, at wäldsamueligen hafwa stött och dragit Herr Fändriken Sammarlund innom Kongl. Borgen, samt at under fördfwat buller och oljud af folkhopen, som han dertil lockat och lagt, å Norrmalms torg hafwa af öfwermod och utan gifwen ordsal med slagsmål öfwerfallit Kryddkrämaren Lavin och derwid tilfogat honom nyssberörde åkommor; ty och då icke allenast Kongl. Hof Arriclarne af år 1687 uti 21, 62 och 65 §§. för dem som tjena wid Kongl. Hofwet, utan ock Kongl. Placatet emot excesser i Stockholm af år 1664, hwilket uti Kgl. Stadgan af den 5 April 1737 10 moment. är til allmän esterrättelse ytterligare påbudt i 1 och 4 §§. samt 5 §. jämförd med Kongl. Brefwet

met af den 27 April 1750, å dylika brott, som de af de Broen nu begångne, stadga straff af watten och bröd, och de å desse brott, då de med penningar kunna försönas, i allmänna Lagen 21 Cap. 7 §. 3 Cap. 1 §. och 35 Cap. 2 §. Måhg. Balken, samt Kgl. Förklaringen af den 12 October 1787, utsatte penninge böter, wida öfwerstiga den summa i penningar, som enligt 5 Cap. 4 §. Straff Balken swarar emot högsta kroppspålikt, pröfwar Kongl. Nedre Borg Rätten skäligt, det skall de Broen til följe af Kongl. Brefwet den 15 Januarii 1741 för ofwanberörde af honom begångne brott, i et för alt afstraffas med tjuguaråta dygns fångelse wid watten och bröd.

Beträffande Acteuren de Broens så wäl emot Kryddkrämaren Lavin förde gentalan, som emot Källarmästaren Simson under rättegången gjorde påstående, så finner Kongl. Nedre Borg Rätten det utrop af Swenssk Råd, som emot Lavin blifwit nyttjat, sammanlagt med de wåldsamheter, som dels af de Broen sjelf och dels af den folkhov han anförst, blifwit på Lavins person och Salubod föröfswade, hafwa gifwit Lavin skäligh anledning til de af honom emot de Broen gjorde angifwelser och påståenden, samt pröfwar på sådan grund rättwist, at Lavin i denne delen befria, äfwen som Kongl. Nedre Borg Rätten, i anseende til den besynnerliga wåldsamhet hwarmed de Broen framsarit emot Källarmästaren Simson, icke finner någon anledning at pliktfälla denne för det han med sin läpp sökt wårja sig för de Broen, som däråf desutom icke fått någon åkomma.

Slutligen och som Acteuren de Broen uti sin öfwer Herr Hof Auditeuren Edmans påstående afgifne Förklaring, mot honom brukat et misshemligt skriffätt; altså och i förmågo af 18 Cap. 8 §. Måhg. Balken, jämsförd med Kongl. Förordningen af den 2 Januarii 1779 samt 9 moment. i Kongl. Månts Instruction för Hof Auditeuren, jämte 29 och 33 puncterna i Kongl. Hof Articlarne, pröfwar Kongl. Nedre Borg Rätten skäligt, det skall Acteuren de Broen dersöre här inför Kongl. Rätten göra Herr Hof Auditeuren Edman offentlig afbån. Ur och dag som förr skrifwit står.

D. STIERNCRONA. LEONH. v. HAUSSWOLFF.
JOH. GUST. v. HELAND. JAC. GRIPENSTEDT.
BENJ. SANDELS.

A. LILJEBERG.

Kongl.

Kongl. Maj:ts

Utslag uppå Acturens wid Kongl. Maj:ts Spectaclet Abraham de Broens underdåniga ansökning, det Kongl. Maj:it af andragne bewesande skäl och omständigheter, tåktes göra nåd och lindring uti Kongl. Nedre BorgRättens den 6:te i denne månad affagde Dom, hwar igenom de Broen, i anledning af de emot honom skjedde angifwelser, dels at innom Kongl. Maj:ts Borg, wid Ryfska Tropheernes införande derstädes, den 21 sistl. Julii, hafwa ofredat Jändriken Sammarlund, och samma dag på Norrmalmis Torg öfverfallit Kryddkrämaren Lavin, samt Källarmästaren Simson, den 17 föregående med hugg och slag på öppen gata, blifwit skyldig dömd, at i ett för alt undergå Tjugu Atta dagars fånælle wid watten och bröd, samt för misfirmelig skrifart emot Hof Auditeuren Gustaf Edman, at göra honom inför Nedre BorgRätten offentlig afvönz Gifwit Drottningholms Slott den 7 September 1790.

Kongl. Maj:it har låtit Sig denna underdåniga ansökning i Nåder förredragas; och will i anseende til särskildt förekomne spuerliga omständigheter, och som Hof Auditeuren Edman jämwäl den honom genom afbön af de Broen tillagde uprättelse, sig i underdånighet undanbedt, hafwa de Broen från alt straff och vidare ansvar, af Kongl. mildhet och nåd, i detta mål befriad, än den honom i och för det samma redan öfvergångne Arrest; det wederbörande til underdånig esterrättelse lärer.

G U S T A F.

(L. S.)

H. AF LÅSTBOM.